

stykke karton, i modsætning til den tidligere anvendte anbringelse på spids eller gennemstikning med nål.

Ved slutningen af Rye's periode som billesamler var hans samling nået op på ca. 2400 arter. Han afhændede den da til proprietær Weis, der lod den gå videre som gave til Århusmuseet. Også sommerfuglesamlingen, der blev betydelig og kom til at omfatte omkring 700 macrosarter, skilte han sig senere af med, og ved sin død efterlod han sig ingen samlinger. Men det betød ikke, at han havde mistet interessen for entomologien, og i de sidste år var han aldrig lykkeligere, end når han, ustandseligt dampende på sin uundværlige shagpipe, drog ud på excursion med en af sine gode venner.

I en menneskealder havde Rye levet her i landet. Hans kone og hans børn var danske. Han kendte den danske natur, som få. Og dog var han en fremmed fugl ved de danske strande. Han var Englænderen, og han var stolt af det. Sin nationalitet holdt han fast ved, og det danske sprog nåede han aldrig fuldtud at beherske. Rye var en umiddelbar, næsten barnlig natur, med dennes dyder og fejl. Nu er han ikke mere, og vi, der holdt af ham, føler savnet af en ualmindelig hjælpsom og varmhjærtet kollega, en god kammerat.

Niels L. Wolff.

Peter (Pedro) Jørgensen

3. Aug. 1870—Juni 1937.

Peter Jørgensen er født 1870 i Sønderby paa Fyn og død i Paraguay 1937. Omkring Aaret 1892 blev han angrebet af Tuberkulose, og fra dette Tidspunkt til sin Død kæmpede han stadig med Sygdom; men hans ukuelige Viljeskraft gjorde, at han holdt Sygdommen paa et Niveau, som tillod ham at udføre et meget betydeligt entomologisk Arbejde baade som Samler og som Skribent.

Naar han i 1906 fulgtes med A. C. Jensen-Haarup til Argentina, var det et Led i hans Bestræbelser for ved Hjælp af Klimaet derovre at naa til fuldstændig Helbredelse. Dette lykkedes jo desværre ikke helt ud. I sine sidste Aar længtes han meget efter at komme hjem; men han turde ikke foretage Klimaskiftet, idet han frygtede for en Opblussen af sin gamle Sygdom, naar han kom hjem til Danmarks fugtige Vejrlag.

Omkring Aarene 1904—05 indlededes P. Jørgensens og mit

Bekendtskab, der under hans Ophold paa Nationalforeningens Sanatorium i Silkeborg gik over til et trofast Venskab, der varede ved til Døden uventet og brutalt indhentede ham paa hans lille Landejendom ved Villa Rica i Paraguay, hvor han i sine sidste Aar levede et rent Eneboerliv, dels optaget af at dyrke sin Jord og dels beskæftiget med sine entomologiske Studier og Indsamlinger. Her blev hans Lig en Dag fundet med knust Hoved og næsten ukendeligt af tilføjede Saar. Hvem Morderen var, og hvorledes Mordet er sket, har Forfatteren intet Kendskab til.

P. Jørgensen var en ualmindelig begavet Mand, og hans Kundskaber var i mange Henseender forbavsende. Tysk, Engelsk og Spansk beherskede han f. Eks. baade mundtlig og skriftlig. Han var et godt Menneske, som dog undertiden, naar Sygdommen pinte ham, kunde blive noget mørkseende og tro, at vi herhjemme helt glemte ham. Naar han derimod havde sine gode Tider, kunde hans Humør være sprudlende.

P. Jørgensen.

Jeg har ham meget at takke for. Sin rigtholdige Indsamling af sydamerikanske Odonater skænkede han mig, og jeg var saa heldig at faa disse bestemt af Dr. F. Ris i Rheinau, inden denne

store Odonatkender døde. I de store Selysianske Publikationer vil man finde meget af Jørgensens Odonatmateriale omtalt. Ligeledes skænkede han mig alt Materiale af argentinske Neuropterer, og det var ganske naturligt, at baade Dr. F. Ris og jeg selv har opkaldt flere nye Arter efter ham, ligesom en smuk og ejendommelig Myreløveslægt bærer hans Navn.

Idet jeg her afslutter disse faa Mindeord om en god og trofast Ven, vil jeg henvise dem, der ønsker nærmere Oplysninger om ham, til:

- 1) Kai L. Henriksen: Oversigt over Dansk Entomologis Historie (Entom. Medd., Bd. XV, p. 382—385, 1936).
- 2) Pablo Schouboe i „Politiken“, 8. Juni 1937.

Hosstaaende Portræt af Peter Jørgensen, taget i Paraguay i 1933, er elskværdigst skaffet tilveje af Maleren Pablo Schouboe.